

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ J. Ď., 2/ E. Ď.**, oboch bývajúcich v S., oboch zastúpených JUDr. L. P., advokátom so sídlom v Ž., proti žalovanej **Obci S. – H.**, so sídlom v S. – H. č. X, zastúpenej JUDr. M. B., advokátom so sídlom v Ž., **o zaplatenie sumy 1 494,56 Eur s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 2 C 29/2005, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. októbra 2009, sp. zn. 8 Co 222/2009, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcov **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina rozsudkom z 30. marca 2009, č.k. 2 C 29/2005-137, zamietol návrh žalobcov, ktorým sa voči žalovanej domáhali náhrady škody s príslušenstvom spôsobenej nesprávnym úradným postupom, pričom zároveň žalobcov zaviazal k povinnosti uhradiť žalovanej trovy právneho zastúpenia JUDr. M. B. vo výške 156,63 Eur. Súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že žalobcovia svoj nárok opierali o § 18 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, pričom však vôbec neobjasnili, v čom spočíva nesprávny úradný postup žalovanej, nakoľko táto nevydala v predmetnej veci žiadne rozhodnutie, vydala len stanovisko k ohláseniu drobnej stavby dňa 12.4.2001. Na základe týchto skutočností súd prvého stupňa považoval návrh žalobcov za zmätočný a zamietol ho. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v zmysle zásady úspechu v konaní, ktorý mala žalovaná.

Na odvolanie žalobcov Krajský súd v Žiline rozsudkom z 27. októbra 2009, sp. zn. 8 Co 222/2009, rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalobcov zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 78,32 Eur na účet právneho zástupcu žalovanej. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po preskúmaní celej veci dospel k záveru, že žalovaná Obec S. – H. nie je pasívne legitimovaným subjektom, pretože je orgánom miestnej samosprávy, nie štátnym orgánom ani orgánom štátnej či spoločenskej organizácie, voči ktorým jediným je podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom možné takúto náhradu škody uplatňovať. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. v súlade so zásadou úspechu v konaní.

Rozhodnutie krajského i prvostupňového súdu napadli včas podaným dovolaním obaja žalobcovia z dôvodu, že im postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) a tiež z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci súdmi nižšieho stupňa (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), pričom mali za to, že tak rozhodnutie odvolacieho súdu, ako i súdu prvého stupňa treba zrušiť a vec im vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa tvrdenia žalobcov k procesnej vade podľa § 237 písm. f/ O.s.p., z ktorej vyvodzujú i prípustnosť dovolania, došlo dňa 27. októbra 2009 na Krajskom súde v Žiline tým, že žalobcovia neboli riadne a včas predvolaní na pojednávanie a súd konal a rozhodol bez nich, čo je zrejmé i z príslušnej zápisnice. Navyše právny zástupca odporcu sa na pojednávaní na rozdiel od žalobcov zúčastnil, čím došlo k porušeniu princípu rovnosti účastníkov konania.

Žalovaná sa k dovolaniu žalobcov nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým jeho prípustnosť a dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania sú podrobne upravené

v § 237, § 238 a § 239 O.s.p., pričom v § 237 sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu, v § 238 sú podmienky prípustnosti stanovené pre rozhodnutia odvolacieho súdu vo forme rozsudku a v § 239 pre rozhodnutia vo forme uznesení.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, preto bolo potrebné podmienky prípustnosti v tomto prípade skúmať podľa § 237 a § 238.

Podľa § 238 O.s.p. dovolanie je prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), ďalej proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.) a tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Vzhľadom k tomu, že v prejednávanej veci sa nejedná o žiaden z uvedených prípadov, t.j. dovolanie nesmeruje proti pozmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej, nesmeruje ani proti rozsudku, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu, nakoľko dovolací súd v tejto veci dosiaľ nerozhodoval, dovolanie nebolo podané ani proti potvrdzujúcemu rozsudku s vyslovením prípustnosti dovolania v jeho výroku, ani proti potvrdzujúcemu rozhodnutiu vo veci neplatnosti zmluvnej podmienky; dovolanie žalobcov nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné.

S prihliadnutím na námietku žalobcov a tiež vzhľadom na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa zaoberal aj otázkou, či sa v konaní na súde nižšieho stupňa nevyskytla niektorá z týchto väd, t.j. či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo prekážku už prv začatého konania, nepodania

návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom alebo rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania pred nesprávne obsadeným súdom. Pokiaľ ide o procesné vady podľa § 237 písm. a/, b/, c/, d/, e/, g/ O.s.p., ktoré žalobcovia v dovolaní ani nenamietali, tieto v dovolacom konaní nevyšli najavo, preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodiť. Pokiaľ ide o procesnú vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p., namietanú i v dovolaní, dovolací súd osobitne skúmal, či v konaní pred odvolacím súdom skutočne došlo k odňatiu možnosti účastníkov konať pred súdom a dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné ani podľa tohto ustanovenia, nakoľko procesnú vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p. v konaní nezistil.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký závadný postup súdu v prejednávanej veci, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Podľa § 214 ods. 1 O.s.p. na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania, c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem. V ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Po preskúmaní spisového materiálu v predmetnej veci dovolací súd zistil, že krajský súd o odvolaní žalobcov zo dňa 3. júna 2009 rozhodoval bez nariadenia ústneho pojednávania, pričom sa opieral o ustanovenie § 214 O.s.p. ods. 2 O.s.p., vzhľadom k tomu, že v tomto prípade nebola splnená žiadna z podmienok podľa § 214 ods. 1 O.s.p., za ktorých je ústne odvolacie pojednávanie treba nariadiť. Zo súdneho spisu je zrejmé, že pojednávanie, o ktorom žalobcovia tvrdia, že sa dňa 27.10.2009 konalo bez nich, bolo v skutočnosti verejné vyhlásenie rozsudku podľa § 156 ods. 3 O.s.p., na ktoré sa účastníci osobitne nepredvolávajú z dôvodu, že jeho miesto a čas sa uverejňujú na úradnej tabuli súdu, účastníci konania i verejnosť teda majú dostatočnú možnosť sa o ňom dozvedieť. Pokiaľ ide o verejné

vyhlásenie rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. októbra 2009, sp. zn. 8 Co 222/2009, jeho miesto a čas, ako to vyplýva zo súdneho spisu (č.l. 153), boli zverejnené na úradnej tabuli tohto súdu dňa 5.10.2009, žalobcovia i žalovaná sa o ňom teda mohli dozvedieť riadne, čoho dôkazom je i skutočnosť, že žalovaná strana sa verejného vyhlásenia rozsudku krajského súdu zúčastnila. Na margo námietky žalobcov spočívajúcej v tom, že sa dňa 27.10.2009 rozhodlo bez nich, navyše za prítomnosti druhej procesnej strany, súd ešte dodáva, že vyhlásenie rozsudku je len verejné oboznámenie účastníkov a ostatných osôb s výsledkom rozhodovania, ku ktorému súd po preskúmaní veci dospel a v rámci ktorého už nie je priestor na to, aby účastníci prednášali svoje návrhy, námietky, a ani sa už nevykonáva dokazovanie, čo inými slovami znamená, že žiaden z účastníkov na verejnom vyhlasovaní rozsudku už nijakým spôsobom nemôže ovplyvniť to, ako súd v danej veci rozhodol, preto ani neprítomnosť na takomto verejnom vyhlásení nemôže byť účastníkom na ujmu.

Z uvedeného je možné uzavrieť, že odvolací súd postupoval v zmysle príslušných zákonných ustanovení, pri prejednávaní veci procesne nepochybil a svojím postupom žalobcom neodňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Prípustnosť dovolania nie je daná ani podľa § 237 O.s.p., ani podľa § 238 O.s.p., dovolanie teda smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ho preto podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. odmietol bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 a § 224 ods. 1 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. marca 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová